

เพื่อนของ * น้องพี่

สำเนา เข็มมถ้อย

ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอออกตัวกับพี่น้องเราชาวเฟื่องทองทั้งหลายเสียก่อน ในฐานะที่ข้าพเจ้าไม่ใช่สมาชิกประพันธ์หรือนักเขียนชั้นนำแต่อย่างใดหากมีข้อบกพร่องขัดต่อทัศนคติและรสนิยมของท่านข้าพเจ้าขออ้อมรับไว้ด้วยความเต็มใจ

พี่น้องชาวช่างกลปทุมวันทั้งหลาย เราควรจะมีใจอยู่เสมอว่าเราเป็นผู้ที่มีความสามารถและมีโอกาสเข้ามาศึกษาต่อในสถาบันแห่งนี้ มีคนนับเป็นจำนวนพันๆ ที่หวังจะศึกษาต่อในสถาบันของเรา แต่เขาไม่มีโอกาส หากเราเป็นเขาเหล่านั้นจะมีความรู้สึกอย่างไร ช่างเถอะเรื่องนั้น เรามาพูดเรื่องของเราก่อน เรื่องที่จะพูดนี้ ก็เกี่ยวกับเราท่านทั้งหลายที่เป็นชาวช่างกลปทุมวันที่ทุกคนมีใช้จะเป็นการดีดัดตน หรืออดวิบัติแต่ประการใด หากแต่เป็นการเดาสุ่มกันฟังในบรรดาพี่ๆ น้องๆ ของเราท่านนั้น

ก้าวแรกที่เข้าประตูโรงเรียนของเรา ช่างหน้าของเรานั้นก็จะแต่เห็นของตัวคุณ ซึ่งเป็นเทวรูปอันศักดิ์สิทธิ์ประสิทธิ์ประสาทวิชาในทางช่าง ให้แก่พวกเราชาวช่างทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ที่สถิตอยู่ภายในโรงเรียนของเรา เป็นที่นับถือและสักการบูชาของชาวช่างกลปทุมวันแต่เนิ่นมา แน่หนอนหือเกินที่เราควรจะต้องแสดงความเคารพ ในฐานะที่เราเป็นนักเรียนช่างในเวดาก่อนเข้าเรียน เพราะงานช่างย่อมมีอันตรายอยู่รอบข้าง เช่นงานช่างไฟฟ้า, ช่างเครื่องยนต์ และช่างกลตั้งเป็นต้น ท่านก็จะช่วยมัดเบ้า อับทวเหตุให้เราได้ศึกษาเล่าเรียนโดยปลอดภัย เช่นกันหลังจากได้ศึกษาเล่าเรียน จนถึงเวดากลับบ้านแล้ว ก็ควรจะต้องแสดงความเคารพดากลับ ท่านก็ช่วยคุ้มครอง ภัยอันตราย ภัยพิบัติต่างๆ รอบๆ ด้านให้ปลอดภัยด้วยดี ทางทางโรงเรียนของเราถือเป็นประเพณีอยู่แล้ว

ความสามัคคี ความรักใคร่สามัคคีของชาวเฟื่องทองมีมาตั้งแต่ดั้งเดิมแล้ว ทางเราจะถามได้จากรุ่นพี่ๆ ของเรา เราชาวช่างกลปทุมวัน ต้องรักใคร่กันทุกพี่น้องร่วมบิดามารดา

นักเรียนข้างกตปทุมวันห้องหนึ่ง เดินแถวเพื่อจะเข้าห้องเรียน ในจำนวนนักเรียน
 ของเราทางห้องนวมเพื่อน ๆ เราคนหนึ่ง จะเป็นเพราะคนเขาจะมาหรือว่าทำอยู่ไม่สู้ชกไม่ทราบ
 เมื่อแต่เห็นตูกสุนัขขมอม ๆ ตัวหนึ่งซึ่งมันอาศัยอยู่ภายในโรงเรียน เมื่อมันเดินมาใกล้ ๆ เขา เขา
 ก็เลยใช้เท้าเตะ คงจะต้องเทียบเคียงความมันจะร้องได้ไพเราะขนาดไหนกระมัง ความตั้งใจของเขา
 ก็ล้มประดังค์ มันร้องและวิ่งหนีครุหรัคฺเหไป พวกเราหาทราบไม่ว่าการเค็ดอนไหวของเราน
 ได้ถูกท่านอาจารย์ใหญ่จับตาดูอยู่นานแล้ว ท่านจึงได้เห็นเรื่องราวและเหตุการณ์โดยตลอด ท่าน
 ไม่รอช้ารีบตงมาจากคัก ตรงมายังพวกเราและถามว่า “ใครเป็นคนเตะสุนัขเมอกัน” เพื่อน
 ของเราคนหนึ่ง ก็ใจสปอร์ตรีบยอมรับผิด เพราะข้างกตของเราไม่พูดปด พวกเราทางห้องถูก
 ทำโทษ คือการยืนฟังคำอบรม จากท่านอาจารย์ใหญ่แก่เพื่อนคนหนึ่ง แถมนยังมีเรื่องมาเด่า
 ยกตัวอย่างของความรู้จักกตัญญูของสุนัขเดี่ยอกคงยาวเหยียด เพื่อนของเราต้องขอประทานโทษ
 ท่านอาจารย์ใหญ่และพวกเราทางห้องที่ตองเดี่ยเวตาเรียนและมายืนหาแข่งเดี่ยเกือบ ๑ ชั่วโมง
 เพราะเขาคนเดียวเท่านั้น นึกแต่ดงให้เห็นว่า ในโรงเรียนของเรามีใช้แต่มุ่งเรียนในทางข้าง
 ฝ่ายเดียวเท่านั้น ยังมีการตั้งสอนและอบรมกันในด้านศีลธรรมและความประพฤติอยู่เป็นประจำ
 อีกด้วย ตามที่ข้าพเจ้าได้เล่ามานหวังว่าชาวเฟื่องทองคงเข้าใจในสถาบันแห่งนี้เป็นอย่างดี.

จงก้าวหน้า   แก่യാก้าวร้าว

กิจน้อยใหญ่เสร็จสิ้น

ไม่คั่งค้างฝืดเคือง

ความดีขจรรุ่งเรือง

เรียกว่าการก้าวหน้า

เนื่องเนื่อง

ซักซ้า

เจริญคู่ กันเอย

แต่ล้วนสวัสดิ์

การงานทรงอยู่ทั้ง

ทุกอย่างมีแต่หวัง

ทุกทางขาดกำลัง

เรียกว่ามีแต่ล่า

ถอยหลัง

ถ่วงหน้า

ขาดมรรค ขอบนา

ลูกไล่ล้มจม

ก้าวร้าวเป็นเรื่องราว

ทำกิจมักก่อการ

สร้างเรื่องก่อรำคาญ

เก็บเรื่องเขาขอช้อน

รุกราน

รุ่มร้อน

หยุกหยิก

ใส่ร้ายแก่เขา

คนอื่นแทบทั่วถ้วน

ล้วนแต่ถูกนินทา

ประโยชน์ตนไม่นำพา

ประโยชน์อื่นก็ไม่ได้

โลกา

กล่าวร้าย

พูนเพิ่ม

เข็ดขุ่นหลักฐาน

ณรงค์ อุณหสุตาร

อมตภาษิต

(โคลงมหาวิชชุมาลี)

รู้	ใดไม่เหมาะมั่น	รู้จัก	ตนเอง
รร	บกพร่องอย่างใด	หมั่นแก้	
รร	ดีชอบแต่จะมัก	เขม่นยิ่ง	ชนะ
รร	ค่าของตนแล	จักรู้	ค่าตน
	ซึ่ง	คนก่อน	จึงกล้า
ซึ่ง	โง่ความฉลาด	ซึ่ง	คนอื่น
ซึ่ง	สามารถแห่งตน	รอบรู้	
ซึ่ง	เสรีจรู้นผู้	โดยกิจ	การแล
		อันนั้น	เป็นไฉน
	พูด	ใดพูดที่รู้	จริงจัง
พูด	เพราะได้สติตรอง	รอบคอบ	
พูด	เพื่องโนหวัง	ประโยชน์	
พูด	ถูกใครจะตอบ	คัดค้าน	ผิดเอง
	เก่ง	จริงต้อง	รอบรู้
เก่ง	แต่ปากเขาย่อม	แน่จริง	
เก่ง	ผรุสวาที่ยิ่ง	จะเขาะ	
เก่ง	พูดให้เพราะ	เขาเกลียด	พ้อเอย
		มั่นแท้	เขาชม
	งาม	รูปสุก	ลักษณะเข้า
งาม	สกลชวนความ	ชวนตา	
งาม	จริตจรรยา	เคารพ	
งาม	หมดสามอย่างครบ	ชนชอบ	
		เลิศดี	

(ไควมหายันทะยาที)

	กล่า ทำกล้าคิดหัง	กล้าลอง
กล้า	สละของอัน	ยอดรัก
กล้า	ทนตียมทน	ถูกค่า
กล้า	เพราะถือศักคมัน	บ่ได้ หลับไหล
	กล้า ภัยกล้าผิดหัง	กล้าพลาด
กล้า	ว่าคนอาจตี	โทษให้
กล้า	ผู้เก่งกาจข่ม	เหงขู่
กล้า	จะต้องได้ลาภ	เช่นนี้ ลังเล

(ไคองสุภาพ)

	มัว เหยอเพลินเพลิดด้วย	ความสุข
มัว	ฝันว่ามันทุก	อย่างกลัว
มัว	คิดว่าหมดยุค	เข็ญหมด
มัว	พูดอวดดีแล้ว	จักต้อง เสียใจ

จากสุภาษิตอิตาเลียนว่า "อัตโอนยี่ อูจเจลโล สุวินโต ปาร์ เบลโล"

สมเด็จพระรามาธิบดีศรีดินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัว ได้ทรงนิพนธ์
เทียบเคียง เป็นโคลงสุภาพไว้ดังนี้

	ต่างนกต่างเห็นไซ้	ว่ารัง
ตนอยู่งามสพร้ง		แน่แท้
สุภาษิตนพั้ง		จับจิต
ตรีไตรให้ดีแล้		ทราบข้อ เปรียบคดี

“เพื่อเฟื่องทอง จะยืนยง คงคู่ไทย”

มิตรรักข้า ฯ ..... ช่วยกันมา หาวิชา ที่ดีเด่น
บำรุงรักษา ช่วยบักปอก ที่รกเลน
ช่วยกันเข็น ช่วยกันลาก ถากข้างกล

ตั้งไหนดี ..... มาซิ! พลัซพสุ ให้สุผล
ชาว ช.ก. อย่าระย่อ เข้าต่อชน
เข้าผจญ เพื่อชื่อเสียง ของ “เฟื่องทอง”

ตั้งไหนชั่ว ..... จะพาตัว หมองศรี มิพของ
จงให้หลบ พบให้หลีก ปลูกอย่ามอง
“เพื่อเฟื่องทอง จะยืนยง คงคู่ไทย”

หวังสงบ ..... ช่วยกันรบ หลบอธรรม จำได้ไหม
ช่วยกันสร้าง สามัคคี พลักายใจ
ให้คงไว้ ในรั้วเหล่า ชาวข้างกล

อนึ่ง ..... ให้รำพึง ถึงข้อธรรม อย่าสำส่น
เคารพรัก ทักอาจารย์ ท่านทุกคน สวมกับตน เป็นศิษย์ดี มีวิชา
เราเป็นช่าง ทางไหนดี มีระย่น จงเอาตน เข้าต่อสู้ หมุ่มมิจฉา
ดั่งเรื่อน้อย ต่อยได้ โล้ธารา กลางมหา ซาลาหลัง ท้องถึงชล
อันกาบี่ เปรียบวิถี ลำเรือเล็ก มีโล้ให้เหล็ก คือวิชา อย่าจน
อีกไม้พาย คือแขนขา ที่เรายล เมื่อคับชนม์ ดั่งเรือล่ม จมนที่

มาซิมา ..... ช่วยกันมา พากันดิ่ง ให้ถึงที่
ช่วยกันก่อ ช่วยกันต่อ ช่วยกันดี
ผดุงศรี ของข้างกล ทุกคนเอ๋ย ฯ
อ. บุตร เวียงพันธ์